

РЕШЕНИЕ

№ 5844

гр. София, 26.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав,
в публично заседание на 29.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Цветанка Паунова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **11417** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 215 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.

Образувано е по повод подадено възражение (по същество жалба) от В. Г. Д., в качеството му на пълномощник на Н. В. П., срещу Заповед № РА-50-677/18.09.2019г. на главния архитект на Столична община /СО/, с която е отказано издаването на удостоверение за търпимост на обект: „Покрита метална рампа - метална конструкция към търговско помещение с идентификатор 68134.704.568.3.33, ЗП – 30 кв.м.“, находящ се в УПИ II – „за ожс“, кв. 142, м. „Г. М.“, район „С.“ СО.

По същество твърденията са, че процесният обект представлява строеж и неправилно административният орган го е квалифицирал като преместваемо съоръжение. Моли за отмяна на оспорената заповед и връщане на делото като преписка на главния архитект на СО със задължителни указания по тълкуване и прилагане на закона.

С административната преписка е постъпило становище от процесуален представител на ответника, в което е застъпено, че „Покрита метална рампа - метална конструкция към търговско помещение“ представлява преместваемо съоръжение по смисъла на § 5, т. 80 от ДР на ЗУТ и не попада в приложното поле на § 16 от ДР на ЗУТ.

В съдебно заседание жалбоподателката се представлява от адв. М., която поддържа жалбата на заявените основания и претендира разности по делото.

Ответникът – главен архитект на Столична община, за съдебно заседание не се явява и не се представлява.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 168, ал. 1 АПК събраните и приети по делото писмени доказателства и законосъобразността на оспорвания административен акт като цяло, приема за установено от фактическа страна следното:

Производството пред административния орган е започнало по Заявление № САГ18-УТ00-252/24.07.2018г. за издаване на удостоверение за търпимост на незаконен строеж, съставляващ „Рампа с метална конструкция към търговско помещение с идентификатор 68134.704.568.3.3, р-н „С.“ СО, [населено място], УПИ II – „за ожс“, кв. 142, м. „Г. М.“, р-н „С.“ СО. Към заявлението са приложени документи, удостоверяващи собствеността на магазин за хранителни стоки, към който е прикрепена металната рампа, декларации за установяване на периода на изграждане, конструктивно становище и скици от СГКК – С..

По така подаденото заявление главният архитект на СО се е произнесъл със Заповед № РА50-677/18.09.2019г., предмет на настоящото производство. В мотивите на заповедта е посочено, че съгласно представен договор за продажба на обособена част от общинско предприятие от 25.04.1994г. заявителката е придобила обект № 52, представляващ магазин за мляко със застроена площ от 91,20 кв.м., състоящ се от търговска зала, складови площи, сервиз и стая на управителя, заедно със съоръженията и движимите вещи. Съгласно приложение № 1, неразделна част от договора, към основната сграда е изграден допълнителен склад с рампа от 30,46 кв.м, външният склад е изцяло от стоманена конструкция – покрив и стени от ЛТ ламарина. Складът не е включен в застроената площ на обект № 52 и не е предмет на договора за продажба от 25.04.1994г. Не са установени одобрени проекти и други строителни книжа за същия. Обектът се намира в подблоковото пространство на шестетажна жилищна сграда. Същият не е нанесен в кадастралната карта, като попада в обхвата на съществуващ, прилежащ паркинг към жилищната сграда, изпълнен в имот с идентификатор 68134.704.568, който е публична общинска собственост. Според конструктивното становище обектът представлява склад с рампа, изграден до търговско помещение. Рампата служи за разтоварване на различни материали и е на ниво около 90 см от терена. Размерът на рампата е 4.5/6.8м. Покривът върху рампата е изграден върху носещи метални колонки с по два П профила 2x5/10 в надлъжна посока 4 бр. през 2.0, 2.0 и 2.8м. За три реда, колонките са общо 12бр. с различна височина за наклона на покрива. Върху колонките в напречна посока стъпват ребра 40/80мм през 50 см. Покривът и стените отвън са от ЛТ ламарина.

Прието е, че така описаната рампа не отговаря на изискванията за строеж по см. на § 5, т. 38 от ДР на ЗУТ, представлява преместваем обект по см. на § 5, т. 80 от ДР на ЗУТ, за която не е приложим институтът на „търпимост“ по см. на § 16 от ДР на ЗУТ.

За изясняване на релевантните за делото обстоятелства е изслушана и приета съдебно-техническа експертиза /СТЕ/, която съдът кредитира изцяло. Според СТЕ процесният обект представлява „склад“ към търговско помещение /сега магазин за пердета, а преди това магазин за мляко и хляб/ с идентификатор 68134.704.568.3.33, който магазин е разположен на първия етаж в шестетажен жилищен блок с административен адрес [улица], [жилищен адрес][жк]. Обектът попада върху съществуващ тротоар, който е с ширина 3.00 м., и 1.04м. върху изградена вътрешна улица с асфалтова настилка. Обектът е изграден от стоманена /метална/ конструкция – от носещи колони, греди и столици, захванати чрез заварки, като на ниво 0.88 м. от нивото на терена има метална скара от кутиеобразни профили, върху които има

заварени стоманени листове, служещи за под на склада. Складът е долепен с едната си страна до фасадата на жилищната сграда, а от три страни и покривът е с ЛТ ламарина, захваната чрез винтове към колоните. Под обекта асфалтовата настилка, тротоарът и стълбите (върху които е стъпила една от колоните) не са премахнати и си стоят, което означава, че същият е закрепен върху терена без конструктивни елементи, които биха могли да бъдат ползвани за основи за изграждане на строеж.

Според в.л. инж. А. предвид конкретното установените характеристики на обекта, материалите, от които е направен, и конструкцията му, същият притежава белезите на преместваем обект по смисъла на § 5, т. 80 от ДР на ЗУТ, а не на строеж.

Предвид начина на изпълнение, чрез заваряване на стоманените колони, греди и столици /стени и покрив/, обектът може да бъде преместен в цялост в пространството, без да губи своята индивидуализация и възможност да бъде ползван на друго място със същото или подобно предназначение.

Обектът стъпва на терена само с колоните си и под същия съществуват стълби, тротоар и асфалтова настилка. След отделянето му от мястото на монтажа, няма да се измени субстанцията и начина на ползване на терена.

За обекта няма налични строителни книжа, не е допустим по действащите подробни устройствени планове и по правилата и нормативите, действали по време на извършване на строителството или съгласно ЗУТ. По действащия ПУП теренът, върху който е изпълнен обекта, е отразен като тротоар и вътрешна улица с паркинги. Обектът не притежава характеристиките, значимостта, сложността и предназначението на никой от изброените в чл. 137 от ЗУТ строежи, вкл. тези по чл. 137, ал. 1, т. 6 от ЗУТ (VI-та категория) - строежи по чл. 54, ал. 1 и 4 от ЗУТ и чл. 147 от ЗУТ. Според СТЕ процесният обект представлява преместваем такъв по см. на чл. 56, ал. 1 от ЗУТ, с оглед начина на построяване и предназначението му за обслужваща дейност.

В съдебно заседание вещото лице е потвърдило, че обектът е с такива габарити, че е възможно със съответната механизация да бъде транспортиран, като стъпките на колоните, които са в асфалта, да бъдат отделени от настилката. Асфалтовата настилка, тротоарът и стълбите си съществуват, т.е. няма никакви солидни основи. Евентуален негов демонтаж няма да видоизмени начина на трайно ползване на терена. В момента обектът се ползва като склад, като след преместването му на друго място би могъл да се използва самостоятелно със същото предназначение.

При така установените факти, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е от надлежна страна и в срока по чл. 215, ал. 4 от ЗУТ.

Разгледана по същество е неоснователна.

Оспорваният акт е издаден от компетентен административен орган – главен архитект на Столична община, като компетентността му произтича от § 16, ал. 1, изр. второ от ПР на ЗУТ, във вр. с чл. 148, ал. 2 от ЗУТ.

Спазена е писмената форма и са налице мотиви в акта, от които ясно личи волята на неговия издател, предвид което не са налице пороци по см. на чл. 146, т. 2 във вр. с чл. 58, ал. 2, т. 4 от АПК.

Предпоставките за установяване на “търпим” строеж са дадени в § 16 от ПР на ЗУТ, впоследствие преповторени в § 127, ал. 1 от ЗИДЗУТ, като е определен нов срок, до който следва да са били изградени строежите, а именно – до 31.03.2001г. Същите се свеждат до липса на строителни книжа, но допустимост като начин на съществуване -

допустими по действащите подробни градоустройствени планове и по правилата и нормативите, действали по време на извършването им или съгласно този закон (§ 16 от ПР на ЗУТ), респ. допустими по разпоредбите, които са действали по времето, когато са извършени, или по действащите разпоредби съгласно този закон (§ 127, ал. 1 от ЗИДЗУТ).

Все така обаче, за да бъдат приложени разпоредбите за търпимост, то следва да е налице първата предпоставка за това, а именно обектът да представлява „строеж“ по см. на § 5, т. 38 от ДР на ЗУТ, което е именно и спорът в настоящото производство. Съгласно цитираната разпоредба „Строежи“ са надземни, полуподземни, подземни и подводни сгради, постройки, пристройки, надстройки, укрепителни, възстановителни работи, консервация, реставрация, реконструкция по автентични данни по смисъла на чл. 74, ал. 1 от Закона за културното наследство и адаптация на недвижими културни ценности, огради, мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура, благоустройствени и спортни съоръжения, както и техните основни ремонти, реконструкции и преустройства със и без промяна на предназначението.

Позовавайки се на заключението на СТЕ, съдът приема, че „Покрита метална рампа - метална конструкция към търговско помещение“, находящо се в УПИ II – „за ожс“, кв. 142, м. „Г. М.“, район „С.“ СО, представлява преместваемо съоръжение по см. на чл. 56, ал. 1, т. 2, предл. посл. от ЗУТ във вр. с § 5, т. 80 от ДР на ЗУТ.

Съгласно легалното определение, дадено в § 5, т. 80 от ДР на ЗУТ, "преместваем обект" е обект, който няма характеристиките на строеж и може след отделянето му от повърхността и от мрежите на техническата инфраструктура да бъде преместван в пространството, без да губи своята индивидуализация и/или възможността да бъде ползван на друго място със същото или с подобно предназначение на това, за което е ползван на мястото, от което е отделен, като поставянето му и/или премахването му не изменя трайно субстанцията или начина на ползване на земята, както и на обекта, върху който се поставя или от който се отделя. Преместваемият обект може да се закрепва временно върху терена, като при необходимост се допуска отнемане на повърхностния слой, чрез сглобяем или монолитен конструктивен елемент, който е неразделна част от преместваемия обект и е предназначен да гарантира конструктивната и пространствена устойчивост на обекта и не може да служи за основа за изграждане на строеж.

От заключението на СТЕ се установява, че процесният обект има характеристиките на „преместваем обект“, а не на „строеж“. Вещото лице е констатирало, че обектът е изграден от стоманена /метална/ конструкция – от носещи колони, греди и столци, захванати чрез заварки, като на ниво 0.88 м. от нивото на терена има метална скара от кутиеобразни профили. Складът е долепен с едната си страна до фасадата на жилищната сграда, а от три страни и покривът е с ЛТ ламарина, захваната чрез винтове към колоните. Под обекта асфалтовата настилка, тротоарът и стълбите (върху които е стъпила една от колоните) не са премахнати и си стоят, т.е. същият е закрепен върху терена без конструктивни елементи, които биха могли да бъдат ползвани за основи за изграждане на строеж. Обектът стъпва на терена само с колоните си и под същия съществуват стълби, тротоар и асфалтова настилка. След отделянето му от мястото на монтажа, няма да се измени субстанцията и начина на ползване на терена. По действащия ПУП теренът, върху който е изпълнен обекта, е отразен като тротоар и вътрешна улица с паркинги. Обектът не притежава характеристиките, значимостта, сложността и предназначението на никой от изброените в чл. 137 от ЗУТ строежи,

вкл. тези по чл. 137, ал. 1, т. 6 от ЗУТ (VI-та категория) - строежи по чл. 54, ал. 1 и 4 от ЗУТ и чл. 147 от ЗУТ. Според СТЕ процесният обект представлява преместваем такъв по см. на чл. 56, ал. 1 от ЗУТ, с оглед начина на построяване и предназначението му за обслужваща дейност. В съдебно заседание вещото лице потвърждава, че обектът може да бъде преместен в цялост в пространството, без да губи своята индивидуализация и възможност да бъде ползван самостоятелно на друго място със същото или подобно предназначение /за склад или друга обслужваща дейност/.

Действително от данните по делото се установява, че четвъртата стена на „Покрита метална рампа - метална конструкция към търговско помещение“ е монолитна тухлена. Това обстоятелство обаче не променя крайния извод, че не е налице „строеж“. Това е така, защото за четвърта стена на процесния обект е ползвана стената на блок 109 в[жк], която стена по съществуването си е стена на жилищната сграда, а не на „Покрита метална рампа - метална конструкция към търговско помещение“. Последната просто е долепена до бл. 109 по начин, по който част от жилищната сграда да бъде ползвана и като стена на склада. В този смисъл и административният орган е изследвал процесният склад с рампа като обект с три стени. Няма пречка процесният обект да бъде поставен на друго място по същия начин, т.е. като се долепи до стената на друга сграда.

По изложените съображения настоящият съдебен състав намира, че жалбата срещу Заповед № РА50-677/18.09.2019г. на главния архитект на СО е неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, 27-ми състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. В. П. срещу Заповед № РА50-677/18.09.2019г. на главния архитект на Столична община.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: